

Keskipohjanmaan kotiseutuliite 22.11.1958
Aineiston toimittanut K-P:n Maakuntaliitto

Antti Maunumäki muistelee

Säästöpankin perustamisaikoja

Kirkonkylän kansakoululla oli vuonna 1906 joku juhulatilaisuus, josta oli puhujina Pyärklunti ja Pohojanpalon velieksiä Kokkolasta. Siälä oli myös paljo pitäjän isäntiä, jotka juhulan jälkhen vielä praatasivat yhtä ja toista. Siälä myös viarhat kerto, että Kalajoelle on perustettu säästöpankki, ja että se olis hyvin tarpeellinen joka pitäjäsä. Hyvin ylistettäviä lausuntoja esitethin säästöpankin pualesta. Kaikki siälä olivakki yksmiälisiä, että säästöpankki pitäjhän olis saatava.

Erkki Uusitalo oli siihen aikhan kunnan esimiähenä. Ko soli kuullu, että lainajyvästön rahastosta, näläkäpuajista, oli otettu lainaks kakstuhattamarkkaa (2000 mk), niin se sano: "No on niillä kaikki kotkotukset. Kasuaakohan se raha nys sitte korkua, niinkö sitä luulhan." Vanhana miähenä hällä oli oma kahtantokantans ja semmonen luulo, ettei pankkeja voi muuhalla olla ko kaupunkeisa.

Ja niin sitte säästöpankki perustethin. Ensimmäisen talletuksen teki Kriksimmäen isäntä. Kriksimmäellä oli siihen aikhan kestikevari ja kevarista tianattuja rahoja talletethin vasta perustethun säästöpankhin viissataamarkkaa (500 mk). Kriksimmäen isäntä oli nimeltäns Kalle Vähähyyppä.

Ruahtalolaiset suhtautu alunperin hyvin viiliästi säästöpankkia kohthan, niillä oli semmonen luulo, että jokanen säästösä oleva markka tulee ilimi takseerauksesä. Mutta kyllä säästöpankki pian osotti ruahtalolaisille heijän luulons vääräks. Ei pankin trenkänny kauvan toimia ko ruahtalolaisekki usko jo rahans säästhön.

Ensimmäinen johtaja säästöpankisa oli opettaja Matti Karulahti. Kerranko yks lainanottaja tuli pankhin, eikä johtaja voinnu yksin päättää lainan myöntämisestä, lähti Karulahti kävelehen Asujhan rookaahan hallituksen puheenjohtajaa, joka sillon oli Antti Asujamaa. Asujasa panthin tiätysti kaffipannu heti tulelle ja ruvethin keittähän viarhaalle kaffia. Siinä kaffia ojottaisa praatasivat miähet asians seleväks. Ko kaffit oli juatu lähti Asuja ja Karulahti astelehen pankille päin. Asiakas ojotti pankilla niin kauan ko johtaja kävi Asujasa. Matkaa kirkolta Asujhan tulee nuin 4 km.

Säästöpankki oli aluks hyvin suurisa vaikeuksisa, joten täyty monesti funteerata hyvin tarkasti, mihin penniki panthin. Muistan kerran ko pläkki loppu potusta, eikä ollu vara ostaa pläkkiä, niin met keitimä mustaa sakiaa kaffia ja täytimmä sillä potun ja huiskutimma sitä, että potun laithoin kuivannu pläkki sekaintu kaffiin ja niin oli taas mihin pläkkipännää kasto.

Säästöpankin isäntiä velevotethin toimihin niin, että pankhin tulis rahaa. Kerran minä olin Lohtojan Karhisa ja siälä tuntu isännillä olevan kovasti rahaa. Kehotin isäntiä jättähän rahat mulle, että kyllä minä viän ne Käläviän

säästöpankkin varmhan talthen. Lohtojasa ei silloin vielä ollu säästöpankkia. Karhin isännät innostuvat ehejotuksheeni heti, ei siinä siakoiltu palio. Muistan ko ykski isäntä veti heti pörssin perseplakkarista ja räknäs siitä seittemänkymmentäviis markkaa (75 mk) viätäväks pankhin. Toiset seuras esimerkkiä ja niin minä luin pörshiini Karhin isäntien rahoja neliäsataamarkkaa (400 mk).

Palattuani Karhista lähin heti seuraavana päivänä kirkolle ja pankille isännistön kokoukshen. Päätin samalla jättää karhilaisten rahat pankhin. Ennen pankille menua pistäyin osuuskaupasa ja rookasinki siälä pankinjohtajan Kysyin siinä, että kuinkas pankin asiat menee. Niin pankinjohtaja tuumas, että hyvinhän se menis kolis vain rahaa. Sanoin, että kyllä rahaa taas on, menhän vain pankille ja niin minä pelastin pankin rahapulasta sillä kertaa. Ko pankinjohtaja otti vasthan näin komian rahasumman niin se sano: "Kyllä Maunumäelle nyp pitäs pistouvata kaffit." Mutta Salon Antti oli heti vasthan ja sano: "Ei se kannata ostaa kaffeja." Muttako kaikki muut olivat sillä kannalla, että tottakai Maunumäelle kannattaa kaffit pistouvata, sillä pankkihan sai ko lehemän. Ja niinhän ne kaffit tuli ja on tullu joka isännistön kokouksesä jo lähes neliäkymmentä vuotta.

Antti Maunumäki oli Kälviän Säästöpankin pitkäaikaisin isännistön jäsen ollen isännistössä yhtämittäisesti 43 vuotta. Mutta Antti Maunumäki oli oikea "teräsvaari", Oulun pataljoonassa 3 vuotta "äkseerannu", joka vielä yli 90-vuotiaana kulki jalkapatikassa Maunumäeltä kirkolle asioimaan.

O.E.U

Tarinantaitajat Antti Maunumäki (oik.) ja Verner Maunumäki.